



תפ"ח (חיפה) 2551-10-12 - מדינת ישראל נ' מילאד חטיב

תפ"ח (חיפה) 2551-10-12 - מדינת ישראל נ' מילאד חטיב מחוזי חיפה

תפ"ח (חיפה) 2551-10-12

מדינת ישראל

נגד

מילאד חטיב

בית המשפט המחוזי בחיפה

[09.04.2013]

סגן הנשיאה, השופט יוסף אלרון [אב"ד]

השופט עודד גרשון

השופט אברהם אליקים

גזר דין

א. מבוא

הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון בעובדות כתב אישום מתוקן (סומן א') ובהתאם לכך הורשע בעבירות של מגע עם סוכן חוץ-עבירה לפי סעיף 114 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן "החוק"), קשר לסייע לאויב במלחמה-עבירה לפי סעיפים 92+99 לחוק ומתן שירות להתאחדות בלתי מותרת- עבירה לפי תקנה 85 לתקנות ההגנה (שעת חירום) 1945. הסדר הטיעון לא כלל הסכמה לעניין העונש.

ב. עובדות כתב האישום בהן הודה הנאשם

1. ארגון החיזבאללה הינו ארגון מחבלים כהגדרתו בחוק, המוגדר גם כהתאחדות בלתי מותרת בהתאם להכרזת שר הביטחון מכח תקנות ההגנה (שעת חירום) 1945 וכארגון טרור בהתאם להכרזת הממשלה מכוח סעיף 8 לפקודה למניעת טרור, תש"ח-1948. ברהאן חטיב (להלן: "ברהאן") תושב דנמרק השתייך לארגון החיזבאללה ופעל מטעמו לרבות בתחום המבצעי ולפיכך היווה סוכן חוץ כהגדרתו בחוק.

2. הנאשם ביחד עם חברו עאמר נפגשו פעמיים בדנמרק עם ברהאן, הפגישה הראשונה בשנת 2007 והשנייה בין התאריכים 26.5.2009-6.6.2009 במהלכן שוחחו אודות הסכסוך הישראלי-פלסטיני ועל מלחמת לבנון השנייה, ברהאן שיבח בפניהם את ארגון החיזבאללה ואת מה שראה כהצלחותיו המבצעיות במלחמת לבנון השנייה ודיבר על הצורך בהקמת ארגון ערבי בתוך ישראל, כדוגמת החיזבאללה שיכול להילחם במדינת ישראל ולבצע בה פיגועים.



הנאשם ועאמר נשאלו שאלות הנוגעות לנפילת הטילים על ישראל במלחמת לבנון השנייה, נזקיהם ומיקומי פגיעות הטילים והם השיבו לשאלות ומסרו בין היתר, כי טילים נפלו בחיפה ובכרמיאל. בשני הביקורים התארחו הנאשם ועאמר בביתו של ברהאן כשהוצאות שהותם שולמו על ידי ברהאן.

3. הנאשם ביחד עם עאמר נפגשו פעמיים בתוריה עם ברהאן, בביקור הראשון שנערך בין 27.12.2009 ל-3.1.2010 סיפר ברהאן לנאשם כי הוא משתייך לארגון החיזבאללה וביקש ממנו לסייע לו בפעילות לטובת הארגון. הנאשם הסכים להצעה וקשר עם ברהאן קשר לסייע לו בפעילות לטובת ארגון החיזבאללה במלחמתו נגד ישראל לרבות בדרך של מסירת ידיעות שונות, הנאשם התבקש לאסוף מידע אודות מקומות אסטרטגיים בישראל ואודות אישים ערביים המקיימים קשרים עם מפלגות ציוניות. הנאשם הסכים לאסוף את המידע כשהוא מודע לכך שיש במעשיו כדי לסייע לארגון במלחמתו נגד ישראל ומתוך כוונה לסייעו בכך.

סוכם כי המידע יועבר במפגשים אישיים, הנאשם מחשש שייתפס סרב כי יפתח לו חשבון בנק באירופה. ביוזמת ברהאן קבל הנאשם 500 דולר. לאחר הפגישה המשיך הנאשם להיות בקשר טלפוני עם ברהאן, אך בשיחות לא מסר ידיעות ביטחוניות. בין התאריכים 1.7.2012-13.7.2012 יצא הנאשם לתוריה לשם מימוש הקשר, נפגש עם ברהאן ומסר לו מידע באשר למיקום בסיס צבאי ובו מסתור לנשק, מיקום שני מפעלים בהם מייצרים נשק, מיקום מחסני נשק החצובים בהר, ופרטי נבחר ציבור שנוהגים לארח אצלם אנשים חשובים. באותו ביקור התבקש הנאשם למדוד המרחקים בין המקומות אליהם דיווח למקום מגוריו, התבקש לצלם מקומות אסטרטגיים בישראל, לאסוף מידע על סידורי אבטחה של אישים ציבוריים ולאסוף מידע על מקום שנקרא "חדקאת נפוליאון", הנאשם סרב לקבל מברהאן מצלמה מחשש שייתפס. הנאשם הסכים להעביר את המידע לברהאן וסוכם כי המידע יועבר בפגישה שתוכננה לחודש מאי 2013. לאחר חזרתו לארץ פעל הנאשם לאיסוף מידע הקשור לביקור נשיא המדינה במג'ד אל כרום במהלך חודש אוגוסט 2012, בכך שקיבל פרטים לגבי מספר המאבטחים של הנשיא, מספר הרכבים בשיירת הנשיא ואמצעי האבטחה שנקטו במהלך הביקור.

במעשיו קיים הנאשם ביוזמתו מגע עם סוכן חוץ שפועל מטעם ארגון מחבלים וקשר קשר לסייע לאויב-ארגון החיזבאללה ועשה מעשים המהווים שירות עבור התאחדות בלתי מותרת.
ג. ראיות לעונש

מטעם הנאשם העידו 4 עדים לענין העונש.

- זוהיר בהלול, איש תקשורת ואיש חינוך אשר תיאר מהיכרותו את הקשר שבין הקהילות הערבית והיהודית, לרבות משפחתו של הנאשם אותה הגדיר כמשפחה נורמטיבית שחרטה על דגלה שותפות ודיאלוג עם הציבור היהודי, תוך שציין כי מעשיו של הנאשם התקבלו בהפתעה, במיוחד לאור אורח החיים של משפחתו שחותרת לדו קיום ביחסים בין ערבים ליהודים.



- מוחמד מאנע, ראש מועצת מג'ד אל כרום, תאר את משפחתו המורחבת של הנאשם, המונה מעל 2,000 איש כמשפחה נורמטיבית, מופלאה ומכובדת התורמת לחברה.

- מוחמד חליל כיוואן, מנהיג רוחני שלזכותו פעילות ראויה לציון לטובת המדינה והשכנת שלום. מתוך הכרות עם משפחת הנאשם והנאשם בעצמו, הביע פליאה על מעשיו של הנאשם, שאינם תואמים את התנהגותו ומעמדה של משפחתו. ביקש רחמים על הנאשם, וציין כי הוא והמשפחה ילוו אותו ויתמכו בו.

- סמיח חטיב, דודו של הנאשם, איש רב פעלים בתחום החינוך, תאר את מערכת היחסים הקרובה בין משפחת הנאשם לבין האוכלוסייה היהודית, מזה עשרות שנים, עד כדי ידידות נפש והתערות בחברה, כשהמשפחה מונה מתוכה, רופא, עורך דין, מהנדס, אחיות, מנהלי בתי ספר כשכולם משתלבים בחיים התרבותיים הן של הישוב והן של המדינה.

בעדותו תאר את אופיו של הנאשם והעריך כי מעצרו הממושך, ההשפלה הנפשית שחוזה תביא מבחינתו למציאות חדשה והבהיר כי המשפחה הוכתה בתדהמה, מכה על חטא ולוקחת אחריות על "הפספוס" של אי זיהוי מעידת הנאשם מראש.

ד. תסקיר שירות המבחן

שירות המבחן התרשם כי הנאשם, נמצא בשלבי גיבוש זהותו הבוגרת, מנהל לרוב אורח חיים נורמטיבי ללא דפוסים עבריינים מושרשים, לוקח אחריות מלאה על ביצוע העבירות ושולל כל השתייכות לארגון טרוריסטי הפוגע בביטחון המדינה. ניכר כי הנאשם מצליח להתחבר לחומרת מעשיו ולכישלונו ההתנהגותי. מאחר והנאשם לא נזקק לטיפול כל שהוא ובשל חומרת העבירות לא הביע שירות המבחן, המלצה טיפולית.

ה. תמצית טיעוני הצדדים

ב"כ המאשימה בטיעוניה בכתב (ט/1) ובע"פ ביקשה להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל משמעותי ומרתיע ומאסר מותנה המתחייב מחומרת העבירות ומהפגיעה העתידית הפוטנציאלית בביטחון המדינה.

לגבי מתחם העונש ההולם, בחרה לחלק את המתחם לפי הוראות החיקוק: לגבי עבירה של מגע עם סוכן חוץ, מתחם בין 5-10 שנים. לגבי עבירה של מתן שירות להתאחדות בלתי מותרת מתחם של בין 5-7 שנים ובאשר לעבירה של קשירת קשר לסייע לאויב, מתחם של 6 שנים עד 12 שנים וביקשה כי העונש שיוטל בגין כל עבירה יהא במצטבר, לבקשת בית משפט הבהירה כי יש לראות את כל העבירות כנמשכות והמתחם הכולל עומד בין 6 ל- 12 שנים.



בתיאור העובדות ביקשה לראות כנסיבה לחומרה את ההדרגתיות וההסלמה בהתנהגות הפלילית של הנאשם, תחילתה במפגש בשנת 2007 עם ברהאן בדנמרק, כשבביקור השלישי שנערך בתורכיה הנאשם הסכים לסייע לארגון החיזבאללה ואף לקבל 500 דולר. במפגש הרביעי הנאשם מסר ידיעות בעלות ערך בטחוני והסכים לקבל על עצמו משימות ספציפיות לאיסוף מידע עבור החיזבאללה. אמנם המידע לא רגיש במיוחד אבל מדובר במידע בעל אופי וערך בטחוני ומידע באשר לאישי ציבור שעשוי להיות בעל ערך אסטרטגי עבור ארגוני טרור ועלית מדרגה נוספת עת אסף הנאשם מידע באשר לסידורי האבטחה של ביקור נשיא המדינה במג'ד אל כרום.

נסיבות מחמירות נוספות רואה ב"כ המאשימה במשך התקופה הארוכה בה בוצעו העבירות. החל משנת 2009, כאשר הנאשם לא הפסיק את המעשים מיוזמתו ורק מעצרו מנע גרימת נזקים חמורים. הנאשם יכול היה להימנע מן המגע האסור, שלא נכפה עליו. מאפייני אישיותו לפי תסקיר שירות המבחן לרבות יכולתו הקוגניטיבית והתנהלותו הנורמטיבית עד אז, אינם מתיישבים עם טענותיו בדבר הפעלת לחץ שהופעל עליו לכאורה.

המאשימה טוענת כי הרקע למעשים הוא אידיאולוגי, בהסתמך על כך שלנאשם לא שולמו סכומי כסף גבוהים. מן הראוי לציין כי המאשימה הבהירה בעת סקירת פסקי הדין כי מעשיו של הנאשם אינם נופלים לרף העליון של רמת הענישה וניתן למצוא מקרים חמורים יותר, אך אין להקל ראש במעשיו, משום שיש לראות את הנכונות לסייע לארגון טרור בחומרה, אין לדעת לטענתה מה היו גבולות נכונות הנאשם לסייע לאויב אלמלא נעצר ומסירת מידע אסטרטגי מסכנת את הציבור בארץ. לתמיכה בטענותיה הפנתה לפסקי דין שונים (ט/2), שכללו ענישה של 54 חודשים, 5 שנים, 7 שנים, 10 שנים. מנגד-ב"כ הנאשם טען כי העונש המידתי וההולם במקרה זה הוא בגבולות 20 חודשי מאסר בפועל ביחד עם עונש מאסר על תנאי מרתיע, ביקש לראות את המקרה כמסכת עובדתית אחת, מבלי לנקוב במתחם ענישה תוך הדגשה כי הענישה היא אינדיבידואלית. לתמיכה בטענותיו הציג פסקי דין שונים תוך הבהרה באשר לנסיבות העבירה ונסיבותיו המיוחדות של הנאשם כפי שתוארו בתסקיר שירות המבחן תוך שימת דגש על הבעייתיות של אי הכנת תכניות טיפוליות לאסירים המורשעים בעבירות ביטחוניות. בנתחו את נסיבות ביצוע העבירה העלה טענות שאינן מפורטות בעובדות כתב האישום להן התנגדה ב"כ המאשימה ובכלל זה המעיט בחשיבות המידע שמסר הנאשם לברהאן, תאר את אישיותו של ברהאן והפנה לפראפרזה שנחשפה בעקבות הדיון בעתירה לגילוי ראיה לפיה בין הנאשם לבין ברהאן "היו גם התבטאויות על רקע של קשרים חברתיים" (ס/1), בנושא תיקון 113 הפנה ב"כ הנאשם לשני מאמרים.

לזכות הנאשם ביקש לזקוף עובדת לקיחת אחריות על מעשיו, כי הנסיבות במקרה זה אינן חמורות ביחס לתיקים אחרים וכי עבירות חמורות של ריגול וסיוע לאויב במלחמה נמחקו מכתב האישום המקורי. בנוסף הדגיש כי לשיטתו אלמלא הודה הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן, לא ניתן היה להרשיעו. עוד לדבריו, המניע למעשיו לא היה אידיאולוגי אלא בשל אישיותו החלשה וההשפעה עליו שנבעה מפער הגילים בינו לבין ברהאן וכן הצביע על נזקים שנגרמו לנאשם בשל דחיית נישואיו מחודש דצמבר 2012 בשל מעצרו, קריסת העסק שלו וכי מאסר ארוך יגרום לו ולמשפחתו נזק. הוא הוסיף וביקש להפחית מעונשו של הנאשם משיקולי הגנה מן הצדק משום למרות שעאמר ואביו מסרו אף הם ידיעות לברהאן, המאשימה לא העמידה אותם לדין.



בתום הטיעונים לעונש, הביע הנאשם צער וחרטה, הבהיר כי מעולם לא היה מעורב בפעילות לא חוקית נגד המדינה לפני המקרה וכי סמוך לפני מעצרו השקיע את כולו בקשר עם בת זוגתו ובפיתוח עסקו.

ו. אקדמת מילין-הטיעון על פי תיקון 113 לחוק

תיקון 113 לחוק שחל במקרה זה קובע כי "העיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו" (סעיף 40ב'), במסגרת אותו תיקון נקבעו קריטריונים שונים להגדרת מרכיבים אלו.

1. מסגרת הטיעון בעניין נסיבות ביצוע העבירה-שני הצדדים העלו בטיעוניהם טענות עובדתיות שלא הוזכרו בכתב האישום, באשר לנסיבות ביצוע העבירה, (המאשימה באשר למניע אידאולוגי אותו ביקשה לייחס לנאשם, הסנגור בקשר למניעיו של הנאשם, מהותן של הידיעות שמסר או עמד למסור, אישיותו של ברהאן והשפעתו על הנאשם).

מן הראוי בנושא זה להפנות את הצדדים לסעיף 40' לתיקון 113 לחוק:

"ד) הודה הנאשם בעובדות כתב האישום, בין לאחר שמיעת הראיות ובין לפני כן, יכלול כתב האישום שבו הודה את כל העובדות והנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

(ב) (1) בשלב הטיעונים לעונש, הנאשם רשאי להביא ראיות מטעמו, ובלבד שאינן סותרות את הנתען על ידו בשלב בירור האשמה, והצדדים רשאים להביא ראיות שנקבע בחיקוק כי יובאו בשלב זה".

לו רצה מי מהצדדים לתאר את "הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה" (וזו אחת מהנסיבות לביצוע העבירה שפורטו בסעיף 40ט' לחוק) היה עליו לדרוש לכלול נסיבה זו בעובדות כתב האישום המתוקן, כמו גם כל טענה עובדתית אחרת, ונפנה בעניין זה לפסק דינו של השופט יורם דנציגר מיום 7.2.2013:

"בהקשר של הסדרי טיעון אין לבית המשפט אלא העובדות בהן הודה הנאשם. בית המשפט אינו רשאי להביא בחשבון לצורך גזירת הדין עובדות שלא בא זכרן בכתב האישום בו הודה נאשם לצורכי הסדר טיעון. בפרשה אחרת הדגשתי כי: "יובהר כי מקום בו ההרשעה מתבססת על עובדות כתב האישום המתוקן לצרכי הסדר טיעון, בית המשפט שמאשר את ההסדר כבול לתשתית העובדתית המפורטת בכתב האישום בו הודה הנאשם ואין מקום לסטות מתשתית זו [ראו והשוו: ע"פ 4907/11 מרעי נ' מדינת ישראל (14.11.2012), פסקה 5]" ע"פ 1338/10 חפוטה נגד מדינת ישראל.



כך למשל בפרשת ענת קם, אליה הפנו שני הצדדים, נקבע במפורש בעובדות כתב האישום המתוקן כי המניע שלה היה מניע אידיאולוגי (ע"פ 8445/11 קם נגד מדינת ישראל, 31.12.2012, סעיף 17 לחוות דעתה של השופטת עדנה ארבל) וזו דוגמא לדרך בה חייבים הצדדים לפעול, דהיינו לקבוע עובדה זו במסגרת העובדות המוסכמות, בטרם ניתן לטעון לגבי המניע.

לאור האמור לעיל וכפי שהבהרנו לצדדים במהלך הטיעונים לעונש, נסיבות ביצוע העבירה ייקבעו רק לפי עובדותיו של כתב האישום המתוקן.

2. ריבוי עבירות או עבירה רבת פרטים- סעיף 40'ג' לעניין מתחם העונש ההולם מאבחן בין מקרה בו "הרשיע בית המשפט נאשם במספר עבירות המהוות אירוע אחד" (ס"ק (א)) לבין מקרה בו "הרשיע בית המשפט נאשם במספר עבירות המהוות כמה אירועים" (ס"ק (ב)), וזו ההבחנה היחידה שיש לעשות על פי החוק. ולכן אין לקבוע מתחם עונש הולם לכל הוראת חיקוק (או לכל אישום אם היו במקרה זה מספר אישומים) אלא לאתר על פי העובדות את האירועים.

שני הצדדים בטיעוניהם בקשו לראות במסכת העובדתית, מסכת אחת של אירוע אחד שנמשך מספר שנים, עמדה זו מקובלת עליו.

כמתואר בכתב האישום המתוקן, המסכת הפלילית, תחילתה בביקור הראשון של הנאשם בתורכיה בשלהי שנת 2009, (סעיף 8 לעובדות כתב האישום המתוקן) במהלכו קשר הנאשם עם ברהאן, קשר לסייע לארגון החיזבאללה. מעשיו לאחר מכן, בביקור השני בתורכיה ולאחר חזרתו לארץ, היו "בהמשך לקשר ולשם מימושו", (סעיפים 13 ו-17 לעובדות כתב האישום המתוקן) ולכן נפעל כמצוות סעיף 40'ג' (א) לחוק ונקבע "מתחם עונש הולם כאמור בסעיף 40'ג' (א) לאירוע כולו" ונגזור "עונש כולל לכל העבירות בשל אותו אירוע".

ז. מתחם העונש ההולם

הערך החברתי שנפגע במקרה זה הוא בטחון המדינה, הפגיעה היתה יכולה להיות חמורה מאד, רק מעצרו של הנאשם מנע את השלמת משימותיו. בחודש יולי 2012, בביקור השני בתורכיה (שהוא המפגש האחרון עם ברהאן) מסר הנאשם לראשונה לברהאן מידע בקשר לבסיסים ומקומות בהם מייצרים נשק, במהלך אותו ביקור הסכים הנאשם לבצע משימות שונות לטובת ארגון החיזבאללה ותוכננה פגישה לחודש מאי 2013 לשם מסירת המידע, (סעיף 15 לעובדות כתב האישום המתוקן). הנאשם נעצר בחלוף חודשיים, בחודש 9/2012 ולכן המידע אותו אסף למשל באשר לסידורי האבטחה של נשיא המדינה לא הועבר לאותו ברהאן, סוכן חוץ שפעל מטעם החיזבאללה.

בצדק ציין ב"כ הנאשם כי אין מקרה אחד דומה למשנהו. על מדיניות הענישה הנהוגה ניתן ללמוד מפסק דינו של השופט ניל הנדל:



"מדינת ישראל שבויה בעל כורחה בלוחמה עיקשת נגד הטרור. היא נלחמת למען חיי אזרחיה, תושביה וכל הבאים בשעריה. בעניין כיאנה התייחס השופט לוי לאותה מציאות כואבת: "מאז זכתה מדינת ישראל בעצמאותה, נמצאו רבים המערערים על עצם קיומה. תחילה עשו זאת מדינות, רובן שכנות וחלקן מרוחקות, שלא הסתפקו במלל בלבד, אלא נקטו גם בפעולות מלחמתיות. אולם במשך השנים השתנתה הטקטיקה, ובמקום פעולה ישירה של מדינות, החלו לצוץ ארגונים שונים, שבעידודן ובמימון של מדינות אויב, החלו לבצע פעולות עוינות כחלק מהמטרה המשותפת של המדינות והארגונים כאחד, להביא לסילוקה של מדינת ישראל מעל פני הגלובוס (ראו ע"פ 11328/03 מ"י נ' כיאניה (8.9.2005), סעיף 10 לחוות דעתו) ע"פ 3140/10 וע"פ 3279/10 פלוני נגד מדינת ישראל (25.11.2012).

בנוסף ראו פסק דינו של השופט יורם דנציגר בעבירות דומות, באותו מקרה נדון הנאשם ל-7 שנות מאסר: "אין צורך להכביר מילים בהתייחס לסכנה הנשקפת מרקטות וטילים המשוגרים על ידי ארגוני הטרור מרצועת עזה לכיוון ישראל כדי לפגוע באזרחי המדינה...הלכה היא כי דרושה ענישה מחמירה בגין עבירות שעיקרן סיוע לטרור, זאת גם שעה שהמעשים לא נשאו פרי [ראו למשל: ע"פ 5269/11 אג'באריה נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, 6.5.2012), בפסקה 11 לפסק דיני]... אין ספק כי מעשיו של המערער סייעו לארגון וכי כתוצאה מסיוע זה עלולים היו אזרחים להיפגע, תוך שהמערער היה מודע לאפשרות זו" ע"פ 2359/11 חמד נגד מדינת ישראל (28.6.2012).

המדינה הפנתה לפסקי דין בהם הוטלו עונשים של 5, 7, 10, 15 שנות מאסר בפועל (בנוסף למקרים אחרים בהם העונש היה חלק מהסדר טעון). הסנגור הפנה לפסקי דין בהם הוטלו עונשים של 24, 34, 36, 48, 54, 60 חודשי מאסר בפועל, חלקם במסגרת הסדרי טעון.

באשר לשאר הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כמפורט בסעיף 40ט' לחוק, חשוב להדגיש כי הקשר עם סוכן החוץ התחיל אמנם בשנת 2007, (עת היה הנאשם כבן 21 שנה), אך רק במפגש השלישי (שהוא המפגש הראשון בתורכיה) בחודש 12/2009 נודע לנאשם לראשונה כי ברהאן משתייך לארגון החיזבאללה (סעיף 8 לעובדות כתב האישום המתוקן). לראשונה בפגישה השנייה בתורכיה, שהתקיימה בחודש יולי 2012, פעל הנאשם בצורה אקטיבית כחלק ממימוש הקשר ומסר לברהאן ידיעות שונות באשר לבסיסי צה"ל ומפעלים ליצור נשק.

חשוב להדגיש כי המאשימה שבתחילה ייחסה לנאשם עבירות של סיוע לאויב במלחמה וריגול, מחקה עובדות אלו מכתב האישום המתוקן ומיותר לציין כי עבירה של סיוע לאויב במלחמה, עבירה לפי סעיף 99 לחוק, הינה מהחמורות בחוק העונשין, העונש הקבוע לצידה הוא "מיתה או מאסר עולם". כמובן שאין להקל ראש גם בקשר לסייע לאויב במלחמה-עבירה בה הרשענו את הנאשם, גם אם לא התממשה עבירת הסיוע בפועל.



הנאשם תכנן את מעשיו בקפידה, סרב לפתוח חשבון בנק באירופה או לקבל מברהאן מצלמה מחשש שייתפס, (סעיפים 9 ו-14 לעובדות כתב האישום המתוקן) ותאם עם ברהאן מילות קוד לשם יצירת קשר עתידי עם מחליפו של ברהאן, במקרה בו ילך ברהאן לעולמו (סעיף 16 לעובדות כתב האישום המתוקן).

בנוסף פעל הנאשם למימוש הקשר בדרך של איסוף מידע לגבי סידורי האבטחה של נשיא המדינה. אמנם מעצרו של הנאשם כחודשיים לאחר הפגישה השנייה בתורכיה, מנע גרימת נזק לביטחון המדינה, אך הנזק שעלול היה להיגרם לביטחון המדינה היה נזק משמעותי ביותר, מסירת מידע לאויב על מקומות בהם מאחסנים ומייצרים נשק, מקום בו מתארחים אנשים חשובים (סעיף 13 לעובדות כתב האישום המתוקן), או סידורי אבטחת נשיא המדינה, יכולים היו לשמש את האויב על מנת לגרום נזק כבד למדינת ישראל.

הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירות, לא פורטו בכתב האישום המתוקן ומשלא הובאו ראיות בנושא, לא ניתן לקבוע כי הנאשם פעל ממניעים אידיאולוגים כטענת המדינה, או כי הנאשם פעל תחת לחץ שהפעיל עליו ברהאן כטענת הסנגור.

הנאשם נפגש עם ברהאן משנת 2007 ועד שנת 2012, 4 מפגשים מחוץ למדינה, לא הייתה כל מניעה מבחינת הנאשם לנתק את הקשר עם סוכן החוץ ולו היה מנסה להיעזר בבני משפחתו החמה והנאמנה למדינת ישראל כפי שעלה מהעדויות בפנינו, היה יכול להימנע מלהמשיך ולבצע את העבירות. יצוין כי שירות המבחן תאר הנאשם כבעל יכולות קוגניטיביות תקינות ויכולת ורבליית גבוהה, כך שגם מסיבה זו יכול היה הנאשם, לו רצה בכך, לנתק מגע מברהאן. בהתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה אנו קובעים כי מתחם העונש ההולם עומד על עונש מאסר בפועל שבין 5 ל-12 שנים.

ח. העונש המתאים

הנאשם יליד 26.12.1986 (כבן 26.5 שנים ולא כפי שנרשם בטעות בתסקיר שירות המבחן), נפגש לראשונה עם ברהאן עת היה בן 21. מאורס כיום ובשל מעצרו, נישואיו המתוכננים נדחו למועד מאוחר יותר.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם לא נזקק לטיפול ולכן לא בא בהמלצה טיפולית וגם מבחינת הנאשם לא הוצע נושא שיקומי מעבר לבקשה להתחשב בנסיבותיו האישיות בעת גזירת הדין.



אין לדעתנו לראות במקרה זה, מקרה של אכיפה בררנית או הפליה כטענת הסנגור בשל אי העמדה לדין של עאמר חברו של הנאשם או אביו. בראש ובראשונה משום שלא הוצגה בפנינו תשתית עובדתית המצביעה על מעשים פלילים מצידו של עאמר או אביו, אך חשוב להדגיש כי לפגישה האחרונה עם ברהאן, בה לראשונה פעל הנאשם באופן אקטיבי, הגיע הנאשם לבדו ודי בכך כדי להצביע על אבחנה בין הנאשם לבין עאמר.

הנאשם ללא עבר פלילי, נטל אחריות למעשיו, הודה במעשיו כבר בעת החקירה בפני השב"כ ומיד לאחר שנמחקו מכתב האישום העבירות החמורות של ריגול וסיוע לאויב במלחמה הודה גם בפנינו.

חשוב להדגיש כי עדי האופי מצידו של הנאשם תארו עד כמה הקהילה הערבית המוכרת להם ומשפחת הנאשם כחלק ממנה, מחוברים בצורה נאמנה לקהילה היהודית ולמדינת ישראל.

כל העדים הבהירו כי על פי הדעה הרווחת בקרב משפחתו הרחבה של הנאשם והנאשם בעצמו, מדובר במעידה שאינה מאפיינת את התנהגותם בחברה, אשר התקבלה בהלם על ידי המשפחה ובני הקהילה והיטיב לתאר זאת דודו של הנאשם, סמיח חטיב "אנחנו כמשפחה, נוטלים על עצמנו באיזה שלב אחריות על מה שהתרחש, הוכינו בתדהמה, מכים על חטא, אנו מרגישים שפספסנו משהו באירוע זה... אדם שפגע בביטחון המדינה".

למרות זאת ובנוסף, מאחר ומדובר בעבירות נגד בטחון המדינה יש לתת בענישה ביטוי להרתעת הרבים כרכיב מרכזי בענישה.

ט. סיכום

לאור כל האמור לעיל אנו מחליטים להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

7 שנות מאסר בפועל ו-12 חודשי מאסר על תנאי. הנאשם לא ישא את עונש המאסר על תנאי אלא אם יעבור תוך שנתיים אחת העבירות בהן הורשע בתיק זה. לצורך מניין תקופת המאסר, תימנה תקופת שהייתו של הנאשם במעצר מיום 02/09/12.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ט ניסן תשע"ג, 09 אפריל 2013, במעמד באי כח הצדדים והנאשם.